

Диспозитив

Член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че при превоз по въздух на лица от една държава-членка до друга държава-членка, извършен на основание договор, сключен само с една авиокомпания, която е действителният превозвач, компетентният съд да разгледа искане за обезщетение на основание на този договор за превоз и на Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 е съдът — по избор на ищеца — в чийто район се намира мястото на излитане или мястото на пристигане на самолета, така както тези места са договорени в посочения договор.

(¹) ОВ С 197, 2.8.2008 г.

Решение на Съда (пети състав) от 9 юли 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело С-272/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2004/83/ЕО — Право на убежище — Липса на транспониране в предписания срок)

(2009/С 205/14)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: М. Condou-Durande и Е. Adsera Ribera)

Ответник: Кралство Испания (представител: В. Plaza Cruz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52)

Диспозитив

1) Като не е приело в предписания срок всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на пред-

оставената закрила, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по тази директива.

2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Съда (шести състав) от 2 юли 2009 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht München, Германия) — Zino Davidoff SA/Bundesfinanzdirektion Südost

(Дело С-302/08) (¹)

(Марки — Международна регистрация — Протокол за Мадридската спогодба — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 146 — Еднакво действие в Общността на международната регистрация и на марката на Общността — Регламент (ЕО) № 1383/2003 — Член 5, параграф 4 — Стоки, за които се подозира, че нарушават правата върху марка — Намеса на митническите органи — Притежател на марка на Общността — Право да се предизвика намеса и в държави-членки, различни от тази, в която е подадена молбата за намеса — Разширяване на обхвата по отношение на притежателя на международна регистрация)

(2009/С 205/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht München

Страни в главното производство

Ищец: Zino Davidoff SA

Ответник: Bundesfinanzdirektion Südost

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht München — Тълкуване на член 5, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно намесата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост (ОВ L 196, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 16, стр. 18) — Право, предвидено само за притежателите на марки на Общността да подадат молба за намеса на митническите органи, с цел да се предизвика, освен намесата на митническите органи на държавата-членка, в която е подадена молбата, и намесата на митническите органи на една или няколко други държави-членки — Разширяване обхвата на това право и по отношение на притежателите на марки с международна регистрация съгласно член 146 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността — Правни последици от присъединяването на Европейската общност към протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките

Диспозитив

Член 5, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно наместата на литническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост, във връзка с член 146 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2003 на Съвета от 27 октомври 2003 година, трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на притежателя на международно регистрирана марка да предизвика, както притежателя на марка на Общността, наместата на литническите органи на една или няколко държави-членки, различни от тази, в която е подал своята молба.

(¹) ОВ С 247, 27.09.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 юни 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Австрия

(Дело C-356/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Свободно предоставяне на услуги — Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Национална правна уредба, която налага задължение на лекарите, установени на територията на провинция Горна Австрия, да открият банкова сметка в определена банка)

(2009/C 205/16)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Traversa, A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Ответник: Република Австрия (представител: C. Pesendorfer)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на членове 43, 49 и 56 ЕО — Национална правна уредба, която налага задължение на лекарите, установени на територията на провинция Горна Австрия, да открият банкова сметка в Oberösterreichische Landesbank

Диспозитив

1) Като е наложила задължение за всеки лекар, който се установи на територията на провинция Горна Австрия, да открие банкова сметка в Oberösterreichische Landesbank в Линц, по която трябва да се превеждат хонорарите по обезщетение в натура, които лекарят получава от здравно-осигурителните каси при упражняване на професионалната си дейност, Република Австрия е нарушила задълженията си по член 49 ЕО.

2) Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 247, 27.9.2008 г.

Решение на Съда (седми състав) от 2 юли 2009 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione, Италия) — EGN BV — Filiale Italiana/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2

(Дело C-377/08) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 17, параграф 3, буква а) — Възможност за приспадане и възстановяване на платения по получени доставки ДДС — Доставки на далекосъобщителни услуги — Предоставяне на услуги в полза на получател, установен в друга държава-членка — Член 9, параграф 2, буква д) — Определяне на мястото на доставка)

(2009/C 205/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Ищец: EGN BV — Filiale Italiana

Ответник: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2

Предмет

Преюдициално запитване — Corte suprema di cassazione — Тълкуване на член 9, параграф 2, буква д) и на член 17, параграф 3, буква а) от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (OVL 145, стр.1) — Предоставяне на трансгранични телекомуникационни услуги — Право на доставчика на такива услуги на право на приспадане на заплатения по предходни доставки данък, както във вътрешния режим

Диспозитив

Член 17, параграф 3, буква а) от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 95/7/ЕО на Съвета от 10 април 1995 година, трябва да се тълкува в смисъл, че установен на територията на държава-членка доставчик на далекосъобщителни услуги като този по главното производство има право съгласно тази разпоредба да приспадне или да получи възстановяване в същата държава-членка на платения по получени доставки